

I tromesečje

Datum: 5.1.2013.

1. ISUS HRISTOS, STVORITELJ NEBA I ZEMLJE

UVODNA REČ: PROČITAJTE: PRVA CAREVIMA 13, 7-22

Važno je šta Bog kaže

Jer mi je tako zapovjedio svojom riječju Gospod.

(1. Carevima 13, 9)

Na deseterici mladića sproveden je eksperiment da se pokaže koliko su dugo sposobni da odoljevaju pritisku mišljenja drugih. Mladiće su uveli u prostoriju i uputili ih da podignu ruku kad učitelj pokaže koja je najduža linija na tri tabele. Deveterici je unapred bilo rečeno da glasaju za drugu najdužu liniju. Ali jednom mladiću iz te grupe nije bilo ništa rečeno.

Eksperiment je počeo sa devetericom mladića koji su glasali za pogrešnu liniju. Deseti je mladić po navici pogledao oko sebe, sav zbunjen, i podigao ruku zajedno s ostalima u grupi. Nije imao hrabrosti da im se odupre i pokaže da su pogrešili.

U 13.poglavlju Prve carevima, neki Božji čovek učinio je čudesne znake na žrtveniku u Vetilju (stihovi 1-6). Ali je tada, nakon te velike pobeđe, prihvatio reč drugog proroka kao istinitu, premda je znao

da je protivna onome što mu je Bog rekao (stihovi 15-19). I zbog te neposlušnosti Božjoj reči, ubio ga je lav: “A kad otide, udesi ga lav na putu i zakla ga... Ono je čovjek Božji, koji ne posluša riječi Gospodnje, zato ga dade Gospod lavu da ga rastrgne i usmrti po riječi Gospodnjoj koju mu reče” (stihovi 24-26).

Ovaj događaj uči nas da je Božja reč iznad svake druge poruke i stoga je valja poslušati. Kad smo u iskušenju da se prepustimo pritisku većine, baš tada moramo ostati čvrsti i nepokolebljivi, a tu čvrstinu može nam dati jedino Bog.

Datum: 12.1.2013.

2. STVARANJE: OBLIKOVANJE SVETA

UVODNA REČ: PROČITAJTE: PSALAM 147,1-5

Nežan i moćan Bog

Iscjeljuje one koji su skrušena srca, i liječi tuge njihove; Izbraja mnoštvo zvijezda, i sve ih zove imenom. (Psalam 147,3,4)

Bog po imenu poznaje svaku zvezdu i zna njihov broj, a ipak se brine za nas, za tebe i mene, premda smo skršeni grehom. Iscjeljuje naša ranjena srca ljubaznošću i saosećajnošću, leći dubine naše duše. Veličina Božje snage je u Njegovom srcu. Njegova snaga je mera Njegovе ljubavi. On je nežan i moćan Bog.

Psalmista nam govori da Bog “izbraja mnoštvo zvezda”, čak “svaku njezinim imenom naziva”. Zar bi se On više brinuo za zvezde koje su tek obična materija nego za nas, koji smo stvoreni po Njegovom obličju. Naravno, On to ne čini. Zna za naše lične probleme i pobri nuće se za njih, ako Mu se poverimo. Njegov je posao da se brine za svoja stvorenja.

Bog, koji se pojavio u osobi Isusa Hrista kao Božji Sin, bio je podložan svim patnjama i teškoćama kroz koje i mi prolazimo: “Jer u čemu postrada i iskušan bi u onome može pomoći i onima koji se

iskušavaju.”(Jevrejima 2, 18). On nas razume, ne osuđuje nas niti grdi kada padnemo ili pogrešimo. Saginje se do nas i sluša naše vapaje i želi da nam pomogne kad Mu vapimo za pomoć. Nežno nas ispravlja. Isceljuje nas tokom vremena i to s božanskom veštinom.

Zvezde nisu Njegova glavna briga, to ste vi! “A onome koji vas može sačuvati bez grijeha i bez mane, i postaviti prave pred slavom svojom u radosti, jedinome premudrome Bogu i spasu našem, kroz Isusa Hrista Gospoda našega, slava i veličanstvo, država i vlast prije sviju vijekova i sad i u sve vijekove. Amin.” (Juda 1, 24.25)

Datum: 19.1.2013.

3. DOVRŠENJE STVARANJA

UVODNA REČ: PROČITAJTE: EVANĐELJE PO JOVANU 18, 1-11

Dva vrta

I nasadi Gospod Bog vrt u Edemu na istoku; i ondje namjesti čovjeka, kojega stvori. (1. Mojsijeva 2, 8)

U Bibliji se spominju dva vrta: Edemski i Getsimanski vrt. Bog je smestio prvog čoveka Adama u vrt u Edemu; Isus je pošao u Getsimanski vrt da obnovi ono što je prvi čovek izgubio.

Adam, prvi čovek, sagrašio je u vrtu; poslednji Adam, Isus Hristos, preuzeo je na sebe sve čovekove grehe. Usred vrta u Edemu nalazilo se drvo života, pod kojim je čovek mogao večno da uživa da nije prekinuo svoje zajedništvo s Bogom zbog neposlušnosti. Getsimanski vrt je bio korak prema drvetu smrti postavljenom na Golgoti (Dela 5, 30; 1. Petrova 2, 24). Adam je svojim grehom neposlušnosti izgubio pravo na drvo života i doneo smrt celom čovečanstvu. A Onaj koji je visio na golgotском drvetu, pobedio je smrt i svojim slavnim vaskrsenjem obnovio pristup drvetu života svima koji u Njega veruju.

Vrt u kojem je Adam pao i sagrešio nestao je sa lica zemlje, ali dolazi radostan dan kad će Onaj, koji je sam trpeo agoniju smrti u Getsimanskom vrtu, obnoviti ceo svet. Skinuće prokletstvo sa zemlje, zveri će opet biti pitome, nestaće pustinje (Isaija 35, 6), zemlja će izobilno rađati (Amos 9, 13), a Isus će se lično pojaviti da blagoslovi svoj narod (Otkrivenje 21, 3). Ono što je Adam izgubio, Isus će obnoviti do savršenstva.

Adam je bio prvi Božji čovek koji je svojim grehom uneo smrt u celo čovečanstvo. Isus je došao na svet da ponudi spasenje svima koji u Njega poveruju, i osigura im večni život s Bogom.

Datum: 26.1.2013.

4. STVARANJE KAO BIBLIJSKA TEMA

UVODNA REČ: PROČITAJTE: KNJIGA O JOVU 40, 25-41,3

Grdosije iz dubina

I stvori Bog kitove velike i sve žive duše što se miču.

(1. Mojsijeva 1, 21)

Plavi kit je najveća životinja koja je ikad postojala. Dugačak je preko 30 metara i teži preko 175 tona. Najveći kojeg su pronašli imao je srce veliko poput *folsvagenove* “bube”.

U 1. Mojsijevoj piše: “I stvori Bog kitove velike i sve žive duše što se miču, što provrvješe po vodi po vrstama svojim, i sve ptice krilate po vrstama njihovijem. I vidje Bog da je dobro” (1. Mojsijeva 1, 21).

Kad se Stvoritelj svega postojećeg objavio Jovu dok je ovaj bio u velikim patnjama, opisao je grdosije iz dubina, među kojima je bio i tajanstveni Levijatana, kojim je opisana Božja snaga, Njegova neistraživa narav i neuporediv karakter.

Bog koristi kita, Levijatana i sve grdosije dubina da nas podseti koliko je On svemoćan kao stvoritelj svega postojećeg. “Jer što se na njemu ne može vidjeti, od postanja svijeta moglo se poznati i

vidjeti na stvorenjima, i njegova vječna sila i božanstvo, da nemaju izgovora.”(Rimljanima 1, 20). Onaj koji je stvorio sva moguća bića kojima kao ljudi ne možemo upravljati, daleko je od našeg shvatanja.

Kao što nas zastrašujuća oluja sa grmljavinom tera da zastanemo u strahu i strahopoštovanju pred Stvoriteljem, tako nas zadivljuje i golemi plavi kit. Sva Božja stvorenja ukazuju na Njegovu večnu moć. Jer, velik je Bog, svet i pravedan, pouzdajmo se u Njegovu ljubav.

Datum: 2.2.2013.

5. STVARANJE I MORAL

UVODNA REČ: PROČITAJTE: POSLANICA RIMLJANIMA 2, 12-16

Ko kaže šta je ispravno

Jer kad neznabošci ne imajući zakona sami od sebe čine što je po zakonu... Oni dokazuju da je ono napisano u srcima njihovijem što se čini po zakonu. (Rimljanima 2, 14.15)

Ljudi koji odbacuju apsolutne vrednosti dobra i zla često su nedosledni. Kad smatraju da se sa njima loše postupa, pozivaju se na merila pravde i očekuju da će se svi držati tih merila.

Profesor filozofije je otpočinjao svoja predavanja postavljajući pitanje studentima: “Smatrate li da se može dokazati da postoje apsolutne vrednosti poput pravde?” Slobodoumni studenti se složili da je sve relativno i nijedan se zakon ne može primeniti na sveopštem nivou. Pred kraj semestra, profesor je posvetio nekoliko sati raspravi o tom predmetu. Na kraju je zaključio: “Bez obzira šta vi mislili, hoću da znate kako se može dokazati da postoje apsolutne vrednosti. I ako ne prihvatite ono što vam ja kažem, padate na ispitu!” Jedan gnevni student je ustao i rekao: “Ali to nije pravedno!” “Baš ste time dokazali moju tvrdnju”, odgovorio je profesor. “Pozvali ste se na pravednost.”

Bog je svakome udelio savest koja mu kaže šta je ispravno, a šta ne (Rimljanima 2, 14-15). Njegove moralne vrednosti su ispisane u Bibliji. Svaki put kad upotrebimo reči *dobro* i *zlo*, primenjujemo merilo po kojem donosimo takav zaključak. Biblijske vrednosti su ispravne za svako doba, jer izvire iz večnog, nepromenljivog Boga.

Hvala Bogu što nas nije ostavio u tami neznanja. Usadio je u nas savest kojom prosuđujemo dobro od zla. Zato, molimo se da nas zaštiti od svakog nepromišljenog koraka.

Datum: 9.2.2013.

6. STVARANJE I PAD U GREH

UVODNA REČ: PROČITAJTE: 1. MOJSIJEVA 3, 7-13

Skrivanje od Boga

A Gospod Bog reče ženi: zašto si to učinila? (1. Mojsijeva 3, 13)

Dva su brata bila izuzetno nevaljala pa su roditelji bili na kraju svojih snaga i nisu mogli da ih obuzdaju. Pošli su kod sveštenika i zamolili ga da on razgovara sa njima.

Sveštenik je prvo pozvao mlađeg. Hteo je da ga podstakne da razmisli o Bogu i počeo razgovor pitanjem: “Šta misliš, gde je Bog?” Dečak mu nije odgovorio, pa je ovaj ponovio pitanje malo strožim glasom. I ponovo nije dobio odgovor. Ojađen, sveštenik mu je zapretio prstom pred licem i povikao: “Gde je Bog?”

Dečak je istrčao iz sobe gde je bio sveštenik, dojurio kući i sakrio se u ormar. Njegov stariji brat je pošao za njim i upitao ga: “Šta se dogodilo?” Mlađi brat je odgovorio: “U velikoj smo nevolji. Bog je nestao, a oni misle da smo ga mi negde sakrili!”

To mi zvuči poput odgovora Adama i Eve. Osećali su se krivima i nastojali su da se sakriju od Boga (1. Mojsijeva 3, 10). S Bogom su bili u prisnom zajedništvu, ali sada su se bojali da se suoče sa Njim. Bog ih je pronašao i upitao ih: “Šta ste to učinili?” I umesto da se pokaje

zbog počinjenog greha, Adam je odgovorio optužujući Evu, a Eva je opet optužila zmiju koja ju je prevarila.

Kako se mi ponašamo kad sagrešimo protiv Boga? Skrivamo li se, nadajući se da nas On neće pronaći? Ako smo Njegovi, On će nas tražiti. Najbolji izbor je izaći iz skrovišta gde smo se sakrili, priznati svoj greh i obnoviti prisno zajedništvo sa Bogom.

Bog je spreman da nam oprostí što pokušavamo da se sakrijemo od Njega. Priznajmo svoje grehe i molimo Ga da nam oprostí, da nam pomogne da se ništa ne ispreči između Njega i nas.

Datum: 16.2.2013.

7. "KAO KROZ STAKLO U ZAGONETCI"

UVODNA REČ: PROČITAJTE: PSALAM 147, 1-11

Zvezde i pesak

*Izbraja mnoštvo zvijezda, i sve ih zove imenom.
(Psalam 147,4)*

Grupa naučnika koju je vodio australijski astronom izračunavala je broj zvezda u poznatom svemiru i navela da ih ima oko 70 sekstilionu – to znači broj 7 i 22 nule. I taj neizmerni broj, kažu, tek je zrnca peska na svakoj plaži i u svakoj pustinji na zemlji. Izračunali su to kada su istraživali razvoj galaksija. Jedan član te grupe je rekao: "Ustanoviti broj zvezda u svemiru nije nam bio cilj, ali bilo je zgodno dobiti neki rezultat dok smo se poigrali tim brojkama."

I sada, to bezbrojno mnoštvo zvezda u poznatom svemiru, pomaže nam da slavimo Boga u strahopoštovanju. U 147. psalmu piše: "Hvalite Gospoda, jer je slatko pjevati Boga našega, jer blagome prilikuje hvala. Izbraja mnoštvo zvijezda, i sve ih zove imenom. Velik je Gospod naš i velika je krjepost njegova, i razumu njegovu nema mjere." (stihovi 1.4.5.)

Taj psalam ne samo što predstavlja Božje veličanstvo, već potvrđuje i Njegovu brigu za svakog od nas. “Iscjeljuje one koji su skrušena srca, i liječi tuge njihove” (stih 3). “Prihvata smjerne Gospod” (stih 6), i “Mili su Gospodu oni koji ga se boje, koji se uzdaju u milost njegovu” (stih 11).

I stoga proslavljajmo velikog Boga koji upravlja zvezdama i poznaje ih po imenu, ali i Onoga koji se brine za nas i pomaže nam.

“Bože, Ti koji si stvorio nebeski svod i najdublja mora. Ti si Bog koji si postavio zvezde u svemiru, Ti si Bog koji se brineš za mene, neznatnog stvora na zemlji.” Budimo Mu zahvalni na Njegovoj brizi.

Datum: 23.2.2013.

8. ISUS HRISTOS HRANI I ODRŽAVA SVET

**UVODNA REČ: PROČITAJTE: EVANĐELJE PO JOVANU 1,
1-14**

Zašto je On poseban

Ja i Otac jedno smo. (Jovan 10, 30)

Dobronamerni ljudi su tokom vekova osnivali razne religije. Jedan religijski vođa proveo je dobar deo svog života tražeći istinu, što je hvale vredno traganje.

Drugi religijski vođa je bio učitelj i društveno angažovan, napisao je pravila časti za svoje sledbenike, što je bio vrlo častan poduhvat.

Bez obzira na to koliko bili dobri osnivači svetskih religija, ne mogu se nikako uporediti sa osnivačem hrišćanstva. Glavni razlog je sledeći: Svi oni spadaju u kategoriju “dobrih ljudi”, dok je Isus jedinstven u posebnoj kategoriji od svih ostalih, jer On je Bogočovjek.

Jedino je Isus Emanuilo (što znači *Sa nama Bog*, Matej 1, 23), On je Utelovljena Reč (Jovan 1, 14), *Spasitelj* (Luka 2, 11) i *Mesija* (Jovan 1, 41). Jedino je Isus mogao istinski da potvrdi svoju jedna-

kost sa Nebeskim Ocem. "Ja i Otac jedno smo", rekao je Isus (Jovan 10,30). Isusove reči su božanskog porekla. Njegov je život bio jedini savršen. I jedino Isusova smrt i vaskrsenje omogućuju ljudima večni život.

Isus je jedinstven u celom svetu i u istoriji ljudskog roda. On je jedini dostojan da ga poštujemo kao Boga, dostojan naše ljubavi i strahopoštovanja. Jedino je On savršen Čovek. On je jedinstveno božansko biće. Jedino On nudi spasenje i večni život. Nemojte prihvatiti ništa i nikog drugog osim Isusa, sve drugo je manje vredno.

Ne vode svi putevi do Boga kako to mnogi tvrde. Postoji samo jedan put: "Ja sam put, istina i život. Niko ne dolazi Ocu do kroza me." (Jovan 14,6)

Datum: 2.3.2013.

9. BRAK – DAR IZ EDEMA

Subota i brak predstavljaju dva Božja originalna dara ljudskoj porodici. Njihova namena je da donesu radost odmora i pripadanja bez obzira na vreme, mesto i kulturu. Uspostavljanje ove dve institucije predstavljalo je kulminaciju Božjeg dela tokom stvaranja ove zemlje – Njegovo veliko finale, najbolje od svih dobrih darova koje je Bog dao čoveku prilikom stvaranja. Uspostavljajući Subotu, Bog je ljudima dao vreme odmora i obnove, vreme zajednice sa Njim. Stvarajući prvu porodicu, On je uspostavio osnovnu društvenu ćeliju čovečanstva, dajući ljudima osećaj pripadanja i obezbeđujući im priliku da se razviju u savršene osobe, spremne da služe Bogu i drugima. Subotni dan posebna je podrška zajedništvu članova porodice i predstavlja vreme kada članovi porodice treba da budu zajedno, okupljeni oko Reči Božje. Na ovaj način njihove međusobne veze biće jače i dublje, ali samo ukoliko dozvole Bogu da svoju Reč utisne u njihova srca. Na taj način društvo će dobiti potporu kroz jednu stabilnu zajednicu sposobnu da pozitivno utiče na njega i proizvodi nove članove društvene zajednice čiji će uticaj biti nemerljiv. Danas kada su vrednosti izokrenute i kada čitavo ljudsko društvo pati zbog odbacivanja Bož-

jih zakona, pozvani smo da visoko uzdignemo hrišćanske principe i budemo živi primer blagoslova koji se daju onima koji su Boga i Njegove zapovesti postavili na prvo mesto u svom životu. Neka blagoslovi ovog posebnog Dana budu još jedan poziv našem okruženju da napusti put koji donosi neslogu, žalost i patnju kao i sve ostale teške posledice koje savremeni svet trpi i dozvoli Bogu da mu donese mir i napredak za kojim čezne.

Datum: 9.3.2013.

10. STVORITELJ I VLASNIK UNIVERZUMA

Kao podsetnik Njegove suverenosti i vlasništva nad univerzumom, Bog je tokom stvaranja odredio sedmi dan kao posebno vreme, da bi Adam, Eva i njihovi potomci mogli da Ga prepoznaju kao svog Stvoritelja. Za prve ljude poštovanje Subote je bilo akt vere u Boga koji ima moć da stvara. Sve što je Bog stvorio bilo je “dobro”. Subota je bila Božji poziv ljudima da provedu vreme u Njegovoj prisutnosti, da se odmire i imaju zajednicu u Njemu i sa Njim. Bogoslužjenje je u ovom kontekstu bilo i dobrovoljni i duhovni odgovor na sve što Bog jeste. Poštovanje Subote za Adama i Evu trebalo je da bude neprekidna zajednica ljubavi između njih i Stvoritelja ali i znak njihove odgovornosti prema planeti na kojoj su živeli.

Odgovarajući na pitanje koje su Mu učenici postavili o poslednjem vremenu i znaku Njegovog dolaska, Isus je upotrebio parabolu da bi im preneo istine o tome u Mateju 24 i 25. U paraboli o talantima (Matej 25,14-30), Isus je naglasio da osobe koje čekaju Njegov povratak treba da rade kao dobri pristavi finansijskih sredstava koje im je Gospodar dao. Pristavska odgovornost prema Bogu podrazumeva da princip nije ograničen samo na novac već i na druga područja ljudskog života i iskustva, uključujući i brigu o životnoj okolini. Ovaj naglasak na ličnoj odgovornosti čecalaca Hristovog povratka takođe je dat i u paraboli o “sudu” (Matej 25, 31-46). U Njegovoj poslednjoj poruci svetu u Otkrivenju 14, Bog upućuje još jedan poziv stanovnicima zemlje da poštuju i obožavaju Stvoritelja “koji je

stvorio nebo i zemlju, more i izvore vodene” (stih 7). Ovo ukazivanje na dela Božjeg stvaranja nije slučajno, već značajno ponavljanje ko je Bog, jer obožavanje Boga Stvoritelja uključuje odgovarajuću brigu i upravljanje svetom koji je On načinio.

Datum: 16.3.2013.

11. SUBOTA – DAR IZ EDEMA

1. Mojsijeva 2, 2-3

Došli smo na mesto bogoslužjenja u ovaj poseban dan da bismo proslavili našeg Stvoritelja zbog Njegove neuporedive ljubavi i blagoslova. 1.Mojsijeva 2, 2-3 beleži izveštaj o stvaranju Subote na sledeći način:

“I svrši Bog do sedmog dana dela svoja, koja učini; i počinu u sedmi dan od svih dela svojih, koja učini; I blagoslovi Bog sedmi dan, i posveti ga, jer u taj dan počinu od svih dela svojih, koja učini;”

Kao adventistički hrišćani sedmog dana, verujemo da je subotni počinak direktno povezan sa Božjim stvararalaštvom i vlasništvom nad čovekom. Sa ushićenjem možemo ostaviti poslovne brige iza sebe i ući u radost bogoslužjenja zajedno sa braćom i sestrama u Njegov sveti dan. Ovo sedmično vreme obnove dao je sam Stvoritelj! Subota nije samo dan bogoslužjenja; to je takođe i vreme zajedništva sa porodicom i prijateljima. To je vreme za službu bolesnima i unesrećenima, ali i vreme za istraživanje čuda prirode. Dok budemo slušali Reč Božju i razmišljali o Onome koji nam je podario život, prisetimo se Njegove brige u proteklom periodu, izrazimo Mu zahvalnost za zaštitu i blagoslove, dozvolimo Mu da nas pouči i ojača i darujmo Mu svoje vreme, sposobnosti i sredstva da bi preko nas blagoslovio i one koji Ga ne poznaju a kojima je pomoć potrebna. Neka ovaj subotni dan donese radost zajedništva i mir u naša srca.

Datum: 23.3.2013.

12. STVARANJE I JEVANĐELJE

UVODNA REČ: PROČITAJTE: RIMLJANIMA 1, 18-20

Slučaj ili plan

Nebesa kazuju slavu Božiju, i djelo ruku njegovijeh glasi svod nebeski. (Psalam 19,1)

Biblija počinje ovim značajnim rečima:”U početku stvori Bog nebo i zemlju” (1.Mojsijeva 1,1). Kako su samo jednostavne te reči a ipak kako duboke!

Poznati naučnik piše da prirodne zakone označava “najveća matematička jednostavnost i lepota”.

Iako nisam naučnik ni matematičar, izazvan sam tom izjavom. Ako ne postoji onaj koji je sve to naumio – ako nema Boga Stvoritelja – kako je onda naš celi svemir funkcioniše pod nadzorom prirodnih zakona sa svom njihovom jednostavnošću i lepotom? Čudim se i postavljam pitanje, kako to da naš svemir nije u sveopštem haosu?

Jedino razumno tumačenje je Bog Biblije. Jasno piše u Rimljani-
ma poslanici 1, 20: “Jer što se na njemu ne može vidjeti, od postanja svijeta moglo se poznati i vidjeti na stvorenjima, i njegova vječna sila i božanstvo, da nemaju izgovora.”

Jedino stvarnost Božjeg postojanja može objasniti postojanje celog svemira, što uključuje i naš život. Nismo slučajan proizvod, već stvorenja koja je isplanirao Stvoritelj neograničene moći i mudrosti. Potražite Ga u onome što je planirao i stvorio, tamo ćete ga jasno videti.

Bog želi mnogo toga da objavi o svom karakteru, a to sve vidimo u delima Njegovih ruku. Svoju ljubav Bog objavljuje u Isusu Hristu, svom Sinu. Hvala Bogu što nam se između ostalog otkrio i u svemu što je stvoreno.

Datum: 30.3.2013.

13. NOVO STVARANJE

UVODNA REČ: RIMLJANIMA 8, 18-25

U porođajnim mukama

Uistinu znamo da sva stvorenja zajedno uzdišu i da se sva skupa nalaze u porođajnim mukama sve dosad.
(Rimljanima 8, 22)

Cela zemlja povremeno ispušta neki jauk. Nekad je to krik, poput majke koja rađa svoje čedo.

Apostol Pavle je napisao da “sva stvorenja zajedno uzdišu i da se sva skupa nalaze u porođajnim mukama”. Ti jauci nekad poprimaju oblik zemljotresa, klizanja tla, uragana ili cunamija.

U pesmi “Svet u ognju” Sara Meklahan opisuje nestabilnost i ponekad tragične ishode geoloških katastrofa. Jedan stih govori o tome kako se s time suočiti:

Posmatram nebesa i čujem njihov poziv; nekad mogu nešto učiniti da to promenim. Budi blizu mene dok se nebesa ruše; ne želim ostati sama.

Nismo sami u čežnji da se Isus Hristos, naš Spasitelj vrati po nas. I dok Ga čekamo, On je naš trajni saputnik. Poput zemlje, i mi plačemo i jaučemo, vapeći Bogu da ispravi sve što je loše na svetu. Ali kao Njegovi sledbenici, pozvani smo da “čekamo s trpljenjem” (stih 25) uprkos svojim zemaljskim nesigurnostima. Jednog dana će se sva stvorenja “oprostiti od ropstva raspadljivosti na slobodu slave djece Božije” (stih 21).

Isus je rekao da će uvek biti sa nama “u sve dane do svršetka vjeka” (Matej 28, 20). Možemo se u potpunosti pouzdati u Njega da će održati svoje obećanje.

Kad se dogode nesreće, svetske katastrofe i nevolje se povećavaju, usmerimo pogled u Njega, Svemogućeg Boga, koji sve nadzire. On će ojačati veru da se naše izbavljenje približava.